

skred i regeringens samlede budgetter ud over de skred, regeringen selv har afstedkommet, kan det i hvert fald ikke være det, der er argumentet.

Det eneste argument, jeg kan forstå man har i regeringen, er altså smålighed, nidkærhed, ønsket om, at den tætte kam også skal fange de her penge.

Fremskridtspartiet kan derfor indstille beslutningsforslaget til vedtagelse, og vi glæder os til den dag, hvor vi har fået så meget fornuft og rummelighed i dansk skattelovgivning, at de hæderspriser, danske forskere modtager, selvfølgelig er skattefrie.

Frank Aaen (EL):

Jeg kan sagtens følge forslagsstillernes påpegningsaf, at det er meget svært at argumentere for, at nogle priser er skattefrie, og nogle ikke er det, og derfor vil det være vores anbefaling, at dette oplagte problem løses ved, at alle priser bliver beskattet.

Enhedslisten har den grundlæggende opfattelse, at indkomster skal være skattepligtige, og vi mener, at arbejdsfri indtægter skal beskattes mindst lige så hårdt som arbejdsindtægter. Og vi er i øvrigt helt imod den tankegang, der ligger bag, at penge fra velbjærgede til velbjærgede skal beskattes særlig lempeligt. Det kan vi slet ikke se nogen begrundelse for.

Vi er sådan set enige i, at skattetrykket er for højt. Der bruges på mange måder unødige penge i det her samfund. Vi vil gerne have skatte-trykket ned; men det er sådan set ikke de mest velbjærgede, der står først i køen til at få en skattesenkning.

Jeg vil sige til afslutning, at logisk nok ud fra argumentationen burde skatteministeren vel i næste samling komme med et forslag om, at alle hæderspriser er skattepligtige på lige fod.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Niels J. Langkilde.

Niels J. Langkilde (KF):

Jeg skal sige tak til de enkelte ordførere for deres bemærkninger, og jeg skal først kommentere ministerens indlæg.

Det var jo ikke opmuntrende snak, der kom derfra, og jeg synes heller ikke, at der var tale om logik og stringens i argumentationen. Jeg ved godt, at det er meget svært i skattelovgivningen, så det skal jeg ikke klandre den sidden-

de skatteminister for; men der er jo rent faktisk i øjeblikket en grundlæggende ulighed i skattelovgivningen på dette område.

Der er ulighed, når vi ser på, hvad der er forskellen på Litteraturprisen og Natur- og Miljøprisen. Hvorfor er den, når Nordisk Råd tildeler den ene pris, skattefri, mens den, når det er den anden, er skattebelagt? Det er dog uforståeligt for almindelige mennesker, at vi skal vurdere dem, der er naturvidenskabsmænd, så langt lavere end dem, der sidder og forfatter. Det kan jeg altså ikke forstå på nogen måde; det må jeg tilstå.

Den anden ulighed, der er i systemet, er jo det spørgsmål, vi har omkring uddelingen af Crafoordprisen. Den er helt parallel med Nobelprisen. Det er de samme, der overrækker den, de samme kriterier osv., helt tilsvarende. Men nej, for der står ikke Nobel på prisen! Fordi de dér fem bogstaver mangler – N-O-B-E-L – så er den ene skattefri og den anden skattebelagt. Det er uforståeligt for menigmand.

Hvis vi havde mange af den slags sager, der berørte almindelige mennesker, så ville folk blive ophidsede. De ville selvfølgelig ikke kunne forstå, hvorfor det hang sådan sammen.

Så er der det andet, der bliver sagt: Når der er blevet givet løn for det, der bliver belønnet, så er det et mindre problem. Må jeg gøre opmærksom på, at meget af det arbejde, der er udført for at få Natur- og Miljøprisen eller Fredsprisen, er der aldrig nogen sinde betalt løn for. Jeg tror heller ikke, ret mange af de prismodtagere, der f.eks. har fået en Nobelpris, har kunnet klare deres Nobelprisarbejde inden for en 8-timers-arbejdsdag eller en 40-timers-arbejdsuge eller noget i den retning. Det kræver langt, langt mere at nå dertil. Så det argument med lønnen køber jeg bestemt ikke.

Så siger man som et fjerde argument: Jamen så er der fare for, at alle mulige folk kommer og donerer priser på den her måde. Det var dog dejligt! Tænk, hvis der var mange som Nobel, der i stedet for at give pengene videre til familien, så de kunne leve i sus og dus og palmer, og jeg ved ikke hvad, sagde: Det er vigtigt for eftertiden. Jeg har tjent en masse penge her, og jeg har en forpligtelse til, at de folk, der vil arbejde intenst på at gøre denne verden bedre, smukke-re, eller hvad de vil, kan få en belønning, en belønning til dem, der virkelig lægger sig i selen, og for hvem der er noget, der lykkes. Det synes jeg er en smuk og en ædel handling frem for at tænke egoistisk: Det er bare mine børn